

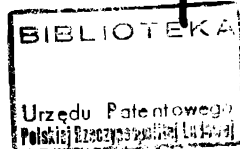
Warszawa, 20 grudnia 1934 r.

2

URZĄD PATENTOWY

E 04d 11/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 20723.

Kl. 37 c, 5/02.

Herbert Leonard Plummer
(Londyn, Wielka Brytania)
i Davis Lambert Irwin
(Londyn, Wielka Brytania).

37c 11/00

Płaska płyta z blachy metalowej do dachów, przegród lub podobnych konstrukcyj.

Zgłoszono 20 maja 1932 r.
Udzielono 14 listopada 1934 r.

Wynalazek niniejszy dotyczy konstrukcji dachów, pokładów, przegród i podobnych elementów budowlanych, w skład których wchodzi wykonane z blachy płaskie płyty, zaopatrzone na jednym z boków w zagięte płaskie obrzeże, a na przeciwnym boku — w obrzeże zagięte w rowek, zazębiający się z płaskim zagiętym obrzeżem innej, podobnej płyty, sąsiadującej z daną płytą, oraz w podłużne żebra wzmacniające, których zwężone końce mogą zazębiać się z niezważonymi końcami żebrowych wzmacniających sąsiedniej, podobnie ukształtowanej płyty.

Wynalazek niniejszy stanowi płyta w rodzaju opisanej wyżej, zawierająca na jednym końcu (nad końcami niezważonymi) wycięcia, ułatwiające wsunięcie w niezważone końce żebrowych zwężonych końców żebrowych sąsiedniej płyty podobnej, i zaopatrzona na przeciwnym boku nad końcami zwężonymi w wycięcia, ułatwiające dostęp do śrub, przepuszczonych przez otwory w podstawie żebrowych, oraz ułatwiające pochwycenie tych śrub zapomocą odpowiednich narzędzi.

Stosownie do wynalazku najlepiej jest umieścić wycięcia z obydwóch stron dwu przeciwnych boków płyty nad końcami

zeber i nieco nad niemi, odsłaniając na jednym boku płyty powierzchnie wewnętrzne zeber, na których układa się zwężone zębra sąsiedniej, podobnie ukształtowanej płyty, na drugim zaś boku płyt odsłaniając wewnętrzną powierzchnię podstaw zeber, z którymi współpracują narządy łączące, które mogą być dokręcane w celu połączenia ze sobą zachodzących na siebie końców zeber sąsiadujących ze sobą płyt i przymocowania tych końców do podpory konstrukcyjnej.

Brzegi wycięć nad zwężonymi końcami zeber są tak ukształtowane, że tworzą gniazdo (oparcie), do osadzania pokryw, które mogą być umieszczane w wycięciach po ostatecznym złączeniu płyt, dzięki czemu wykończona konstrukcja budowlana, do której użyto płyt według wynalazku, daje płaszczyznę, niepodziurawioną wycięciami.

Jeśli np. zębra wzmacniające posiadają obrzeża, przymocowane do spodu płyty, to wycięcia mogą być wykonane tak, by odsłaniały część tych obrzeży, które tworzą wówczas gniazda pokryw, przyczem w konstrukcji tej wgłębienie, ograniczone wycięciem w płycie i odsłoniętą częścią obrzeży zeber, może zmieścić w sobie całkowicie koniec zębra innej płyty wraz z obrzeżem tego zębra tak, iż po nałożeniu na siebie końców takich płyt, wypadkowa grubość zakładki jest tylko dwukrotnie większa od grubości blachy, z której wykonana jest płyta.

Aby zapewnić dostatecznie mocne połączenie między zębami jednej płyty a zębami płyty drugiej, części zeber na jednym końcu płyty mogą posiadać mniejszy przekrój niż części zeber płyty drugiej na przeciwnym końcu tej płyty; aby zaś zapewnić zadowalające pokrywanie się płyt, gdy łączy się je razem w jedną całość konstrukcyjną, oraz zapewnić ułożenie się obrzeży z obydwóch stron płyt w jednej nieprzerwanej linii prostej, zarówno obrzeże, zagięte płasko, jak i obrzeże zagięte, zao-

patrzone w rowek na tych końcach płyty, na których zębra mają zwężony przekrój, są zaopatrzone w wycięcia, na końcach zaś brzegów tych wycięć można ułożyć obrzeże innej płyty, przyczem obydwie obrzeża z przeciwnych końców płyty mogą być zaopatrzone we wgłębienia, w których umieszcza się końce obrzeży innej płyty.

Wynalazek niniejszy dotyczy również dachów, pokładów, przegród i innych powierzchni konstrukcyjnych, składających się z szeregu płyt w rodzaju płyt, opisanych wyżej, połączonych ze sobą w jedną płaską powierzchnię, która może być następnie pokryta giętym materiałem dachowym w postaci arkuszy, np. papą, a pomiędzy powierzchnią płyty a papą może być umieszczona warstwa, służąca do izolacji cieplnej.

Przykład wykonania płyty według wynalazku uwidoczniiono na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia widok konstrukcji według wynalazku, fig. 2 — widok zdołu konstrukcji, przedstawionej na fig. 1, fig. 3 — częściowy widok konstrukcji nieco odmienniej, fig. 4 — widok perspektywiczny, objaśniający sposób łączenia płyt według fig. 1 — 3, fig. 5 — przekrój wzdłuż linii V — V na fig. 4.

Płaski prostokątny arkusz blachy metalowej 1 jest zaopatrzony na jednym boku w obrzeże 2, zagięte wdół, a na przeciwnym boku — w obrzeże 3, również zagięte wdół, lecz posiadające ponadto odgięty brzeg 4, tworzący rowek 5, w który wsuwa się zagięte płaskie obrzeże 2 innej podobnej płyty.

Obrzeża 2, 3, zagięte wdół, posiadają na jednym końcu wycięcia, które bokami 6, 7 mogą opierać się o obrzeża innej płyty, natomiast na przeciwnym końcu płyty obrzeża posiadają wgłębienia 8, 9, na które nasuwa się części 10, 11 obrzeży innej płyty, wykonanej tak samo i połączonej z pierwszą płytą.

Wzdłuż blachy metalowej przymocowa-

ny jest szereg żeber wzmacniających 12 w postaci koryt o prostokątnym przekroju 12, zaopatrzonych w obrzeża 13 i przypojonych do spodu blachy. Oczywiście obrzeża mogą być również przylutowane, przynitowane lub przymocowane do blachy w inny sposób.

Na jednym końcu płyty, na którym obrzeża 2, 3 są zaopatrzone w wycięcia 6, 7, żebra wzmacniające są zwężone, tworząc żebra 14 (fig. 2) o węższym przekroju, niż przekrój żeber z przeciwległej strony, a w blasze, nad każdą z tych części 14 o węższym przekroju wycięte są prostokąty 15 (fig. 1) tak, iż zostaje odsłonięta część wnętrza żeber wzmacniających oraz część 16 (fig. 1) obrzeży 13 (fig. 2) zwężonych żeber 14 (fig. 2), przez co otrzymuje się gniazdo na prostokątną blaszaną pokrywę 17 (fig. 4), która po złączeniu płyt w jedną konstrukcję może być założona w gniazdo w celu przykrycia wycięć.

Odsłonięcie wewnętrznej części końców żeber ma na celu ułatwienie dostępu do narzędzi łączących, np. sworzni śrubowych, które mogą być przepuszczone przez otwory w podstawie żeber. Nakrętki tych śrub mogą być dokręcane zapomocą odpowiedniego klucza, śruby te służą do łączenia płyt ze sobą oraz do przymocowania nałożonych na siebie końców żeber dwóch płyt do belki, krokwi lub podobnej części konstrukcyjnej.

Poza tem płyta jest zaopatrzona na przeciwległym końcu w wycięcia 18 (fig. 1), odsłaniające wnętrza końców żeber niezwężonych i część obrzeży tych żeber, przyczem do wnętrza części odsłoniętych końców żeber wsuwa się zwężone końce 14 (fig. 2) żeber innej płyty. Po nałożeniu tych końców żeber jeden na drugi zakłada się śruby lub podobne narzędzia łączące, przepuszcza się je przez nałożone na siebie podstawy końców żeber i przymocowuje się je do belki w opisany wyżej sposób.

Odmienna postać płyty według wyna-

lazku jest przedstawiona na fig. 3, na której obrzeże 3, tworzące rowek, jest wycięte na przeciwnym boku płyty w porównaniu z płytą według fig. 1 i 2.

Pragnąc, aby w miejscu nałożenia płyt jednej na drugą, grubość wypadkowa zakładki była tylko dwa razy większa od grubości blachy, z której wykonano płyty, należy końcom żeber nadać kształt taki, aby obrzeża 13 końców żeber górnej płyty były węższe niż wycięcie w płycie dolnej tak, iż po założeniu na siebie końców obydwóch płyt obrzeża 13 żeber górnej płyty układają się wprost na obrzeżach 13 końców żeber płyty dolnej.

Aczkolwiek, w powyższym opisie podano pewne szczegóły konstrukcyjne w celu objaśnienia na przykładzie postaci wykonania wynalazku, rozumie się samo przez się, że wynalazek nie ogranicza się do szczegółów konstrukcyjnych, opisanych wyżej i że można wprowadzić liczne zmiany w konstrukcjach opisanych, nie wykraczając poza zakres wynalazku.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Płaska płyta z blachy metalowej do dachów, pokładów, przegród lub podobnych konstrukcyj, o płaskim zagiętem obrzeżu jednego boku i o obrzeżu, wygiętem w rowek, przeciwległego boku płyty, w które może być włożone zagięte obrzeże płaskie sąsiedniej podobnej płyty, oraz o podłużnych żebrach wzmacniających z końcami tylko po jednej stronie zwężonymi, których końce zwężone mogą być wsunięte w końce niezwężone żeber wzmacniających drugiej podobnej płyty, znamienna tem, że płyta (1) jest zaopatrzona na jednym końcu w wycięcia (18), ułatwiające nałożenie końców żeber jednej płyty na końce żeber drugiej podobnej płyty, na drugim zaś końcu, przeciwległym końcowi z wycięciami, płyta posiada wycięcia (15), ułatwiające dostęp do śrub lub podobnych

narządów łączących, przepuszczonych przez otwory w podstawie żeber, oraz ułatwiające umocowywanie śrub lub podobnych narządów przez ich dokręcanie zapomocą odpowiednich narzędzi.

2. Płyta według zastrz. 1, znamienna tem, że brzegi wycięć są wykonane w postaci gniazd do umieszczania pokryw, które, założone do wycięć po złożeniu płyt, wytwarzają jednolicie płaską powierzchnię zespołu zachodzących na siebie płyt.

3. Płyta według zastrz. 1, znamienna tem, że żebra wzmacniające (12) są zaopatrzone w obrzeża (13), przymocowane do spodu blachy, a wycięcia (15 fig. 1) nad częścią zwężoną (14 fig. 2) są wykonane tak, iż odstawiają część (16 fig. 1) obrzeży

(13 fig. 2), służącą jako gniazda pokrywy (17 fig. 3).

4. Płyta według zastrz. 3, znamienna tem, że wycięcia na jednym końcu żeber są wykonane tak, iż obrzeża żeber, wsuniętych wewnątrz, stykają się z odsłoniętą częścią obrzeży żeber drugiej płyty, dzięki czemu po nałożeniu na siebie końców płyt ostateczna grubość konstrukcji jest tylko dwukrotnie większa od grubości blachy, z której wykonana jest płyta.

Herbert Leonard Plummer.

Davis Lambert Irwin.

Zastępca: K. Czempiński,

rzecznik patentowy.

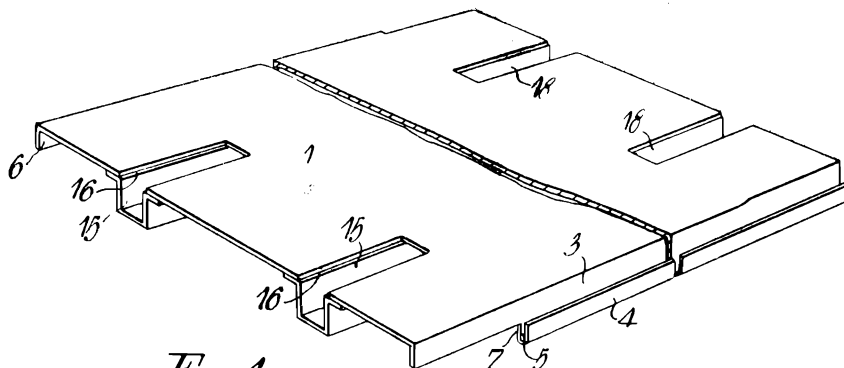

Fig. 1.

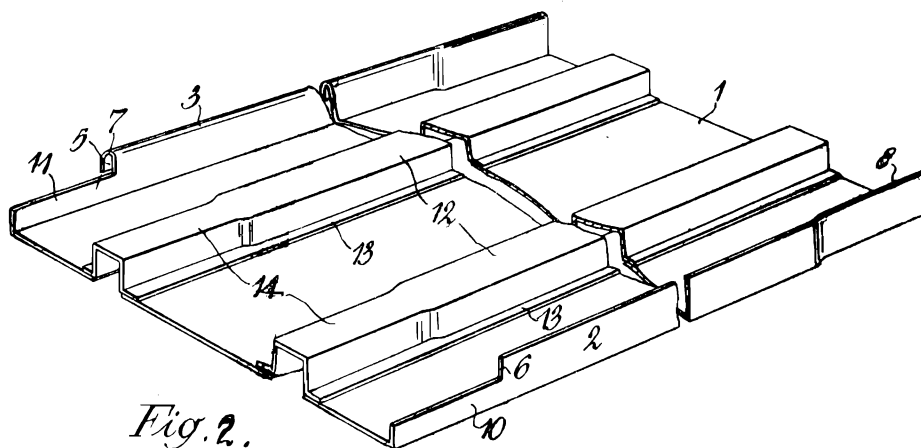

Fig. 2.

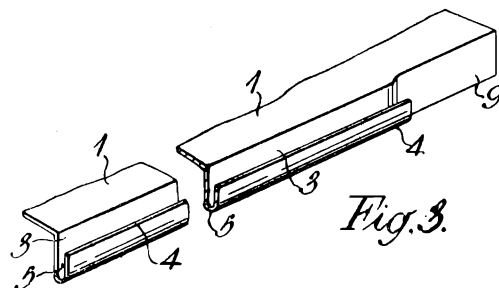

Fig. 3.

Fig. 1